דלמא בתרי בי דינא איתקון. פירוש דספיקא הוי לי' דלמר בבריה לי' לא ולר"י גרלה דבבריה גמי אמר מדאמר רבי נתן בריה מסנתמכס כר' יוחנן בן ברוקה: למתלה

מ"מאי דבתר בי דינא איתקון. דליהוו בתוך כדי דבור דלמא בתרי בי דינא איתקון ולא קאי אהאי אהאי כלל ולא מהני לעשו מתנה דזה לזיכי: לא ס"ד. דבתרי בי דינא איתקון: אף בבנות אינן אלא לאחר מיתה אביהם. ובתייו אין קופין אותו אם בניו כדלתמרי' בכתובות אלא כפיון ליה פסיתא בליבורא וליקו וליתמ' עורבא בעי בני בני: דילפי' תקנה מתקנה. דכיון דבתר בי דינא תקון להו ולא מפורש בתקנתא מילוק בין זו לזו מסתמא בתר עניין תקניהו אבל לי בתרי בי דינא איתקון דלמא חד בי דינא קאי לתמויים וחד אלאחר מיתה והיכי ליף האי מהאי: נעולם פירוש רשב"ם העקרי

ירושה בבריא והא [נ"ל דהא] אפי' שכ"ם כה"נ לא קני שהרי עדיין לא באו לעולם אלא הכי קאמר לי' ר' נתן לר' יהודה דסן הדיין לא קני הני בנים כתובת בניו דיכרין שהרי עדיין לא באו הבנים לעולם ועוד דבריא הוה [לא מהני לשון ירושה דבריא אפי' לריב"ב אלא לבבה ב"ד הוא דקא קני מיהו לא היה להם לרון דין לתקן תנאי שלהם לפי דברי ריב"ב ולהוכיח לשון יתתן בתנאי שלהם דדמי [לוני נ"ל דאי משום דלא] פרוא מסשעבדי יתקנו נפי בתנאי ב"ד דלא תפרוף אי [לוני נ"ל דהפרוף אי דפי' דיאמרו יסכון דיאמרו בפירוש דלא תפרוף] מסשעבדי: א"ל אביי. לעולם משמיע מינה דאמר נמי ריב"ב בבריא כראמרת מעיקרא ורקשיא לך הא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם כו' ותתוך קושיא זו באת לומר תנאי ב"ד שאני ומתוך כך דחית דלא תשמוש מהבא הקושיא אינה קושיא ותתירוץ אינו דלא שאני הכא משאר תנאי דעלמא דמשום דקא מפיק בלשון יתתן קא מקני להו אע"פ שלא בא לעולם דהא עכשיו לא מקני להו מדרי אלא הכי קאמר בנים אשר ילדו לי הם ירשו נכסי שנן בעולם והחיא שעתא הוא דאתי ליכא הכא שום שינוי וחידוש יותר משאר תנאים דנצטרך למימר תנאי ב"ד שאני אלא בבריא והאי דקתני ר"ל אי משום דאמרי' דאי אי אע"פ שלא כתב דאי תנאי בפי שכתב דמי מפני שכן הוא תנאי ב"ד שצריך לכתוב ואם לא כתב לא הפסידה בכך לעולם התנאי עשוי כתלתא דקני לשון יתתן בבריא ולעולם בין בבריא לבין בשכיב מרע מהני לשון ירושה: הדר אמר אביי לאו מילתא היא דאמרי. דוראי ליכא למשמש מהכא מידי דהאי דקתני יתתן בבריא לשון מתנה איכא בהדה בדמפרש ואזיל דתנן כו' ותלכך קני לדברי הכל כדקתני מתני' כתב בין בתחילה בין בסוף מתנה דבריו קיימין אבל יתתן בירוא בבריא לא קני לא לרבנן ולא לריב"ב: דתנן לא בתר לא כו'. סיפא דקתני משמע דלעולם היא ובקי"ר דבמעם אותה נתקני בב"ד תנאין הללו ירושה כתוב בנין דיכרין ומתנה מוון הבנות דהוו לשון ירושה לזה ולשון מתנה לזה ומוקמינן לעיל דאפילו בשתי שורות ושני בני אדם בתוך כדי דבור קני: ומיתוזון מבכסי. לאחר מיתתי ולשון מתנה הוא זה שהרי אינן ראויות ליורשו אלא

מ"מאי דבתר בי דינא איתקון. דליהוו בתוך כדי דבור דלמא בתרי בי דינא איתקון ולא קאי אהאי אהאי כלל ולא מהני לעשו מתנה דזה לזיכי: לא ס"ד. דבתרי בי דינא איתקון: אף בבנות אינן אלא לאחר מיתה אביהם. ובתייו אין קופין אותו אם בניו כדלתמרי' בכתובות אלא כפיון ליה פסיתא בליבורא וליקו וליתמ' עורבא בעי בני בני: דילפי' תקנה מתקנה. דכיון דבתר בי דינא תקון להו ולא מפורש בתקנתא מילוק בין זו לזו מסתמא בתר עניין תקניהו אבל לי בתרי בי דינא איתקון דלמא חד בי דינא קאי לתמויים וחד אלאחר מיתה והיכי ליף האי מהאי: נעולם פירוש רשב"ם העקרי

ירושה בבריא והא [נ"ל דהא] אפי' שכ"ם כה"נ לא קני שהרי עדיין לא באו לעולם אלא הכי קאמר לי' ר' נתן לר' יהודה דסן הדיין לא קני הני בנים כתובת בניו דיכרין שהרי עדיין לא באו הבנים לעולם ועוד דבריא הוה [לא מהני לשון ירושה דבריא אפי' לריב"ב אלא לבבה ב"ד הוא דקא קני מיהו לא היה להם לרון דין לתקן תנאי שלהם לפי דברי ריב"ב ולהוכיח לשון יתתן בתנאי שלהם דדמי [לוני נ"ל דאי משום דלא] פרוא מסשעבדי יתקנו נפי בתנאי ב"ד דלא תפרוף אי [לוני נ"ל דהפרוף אי דפי' דיאמרו יסכון דיאמרו בפירוש דלא תפרוף] מסשעבדי: א"ל אביי. לעולם משמיע מינה דאמר נמי ריב"ב בבריא כראמרת מעיקרא ורקשיא לך הא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם כו' ותתוך קושיא זו באת לומר תנאי ב"ד שאני ומתוך כך דחית דלא תשמוש מהבא הקושיא אינה קושיא ותתירוץ אינו דלא שאני הכא משאר תנאי דעלמא דמשום דקא מפיק בלשון יתתן קא מקני להו אע"פ שלא בא לעולם דהא עכשיו לא מקני להו מדרי אלא הכי קאמר בנים אשר ילדו לי הם ירשו נכסי שנן בעולם והחיא שעתא הוא דאתי ליכא הכא שום שינוי וחידוש יותר משאר תנאים דנצטרך למימר תנאי ב"ד שאני אלא בבריא והאי דקתני ר"ל אי משום דאמרי